

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/127/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216010114
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6216010114.3

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí dňa 6. mája 2020, prejednal odvolanie obžalovaného C. G., proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 11.02.2019 sp.zn. 3T/48/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného C. G. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného C. G. za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Za to bol odsúdený podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov a podľa § 42 ods. 2 Tr. por. zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Levice z 18.08.2017 sp.zn. 4T/104/2017, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, rovnako zrušil všetky rozhodnutia na zrušený výrok nadväzujúce.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste, hoci následne uvádza, že sa necíti byť vinným zo spáchaného skutku, uvedeného v obžalobe okresného prokurátora a žiadal, aby bol spod obžaloby oslobodený, nakoľko pre skutkovú podstatu tohto trestného činu je potrebné zvážiť dôvody, pre ktoré sa obžalovaný nepodroboval probačnému dohľadu súdu.

Uviedol, že v čase výkonu probačného dohľadu sa zdržiaval najprv na Slovensku a pravidelne sa dostavoval k probačnému úradníkovi Okresného súdu Veľký Krtíš. Odstáhoval sa potom do N. k rodine a tam si našiel prácu, ktorá ho živila, nemal však dostatočný príjem na to, aby dochádzal na územie SR do F. B..

Ďalej namieta, že nebol ani raz vypočutý v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom, aby sa mohol riadne obhajovať. Aj zdravotné problémy, ktoré má, mu nedovolili cestovať na Slovensko. Pre akútny nedostatok finančných prostriedkov a zdravotné problémy sa nemohol podrobovať uloženým probačným povinnostiam, čo považuje za objektívne dôvody z jeho strany.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonosť napadnutého uznesenia a konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V prvom rade treba uviesť, že samotné odvolanie z hľadiska jeho obsahu odporuje tomu, čo odvolací súd zistil zo spisového materiálu, keď jednak obžalovaný v prípravnom konaní bol vypočutý, a to dožadane v N. republike, pretože nebolo možné zabezpečiť jeho účasť na úkonoch trestného konania. Z týchto dôvodov potom aj súd prvého stupňa rozhodol o prerušení hlavného pojednávania, pretože obžalovaný sa zdržiaval na neznámom mieste v zahraničí, následne vykonával trest odňatia slobody tiež v zahraničí, bolo mu doručené riadne predvolanie na hlavné pojednávanie, na ktoré sa nedostavil bez

ospravedlnenia a odôvodnenia, preto súd prvého stupňa vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného.

Odvolačný súd nemohol zistiť miesto pobytu obžalovaného, resp. na známej adrese sa obžalovaný nezdržoval, nebolo možné zabezpečiť upovedomenie alebo predvolanie, ani iné písomnosti obžalovanému, preto vykonal verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného v konaní proti ušlému, keď takéto opatrenie bolo potrebné už prvostupňovým súdom pri doručovaní rozsudku, vzhľadom k tomu, že boli splnené zákonné podmienky pre konanie v zmysle § 358 Tr. por. a nasledujúce.

Odvolačný súd preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a konanie, ktoré rozsudku predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Je zrejmé, že obžalovaný v prípravnom konaní, pokiaľ bol dožiadaný vypočutý príslušnými orgánmi polície N., sa obhajoval v podstate tým spôsobom, ako to uvádzal vo svojom odvolaní, že sa k probačnému úradníkovi prestal dostavovať z toho dôvodu, že sa odsťahoval do N. republiky a následne nemal jednak dostatok finančných prostriedkov, čas a súčasne aj zlé zdravotné podmienky mu bránili v plnení si povinností, vyplývajúcich z uloženého dohľadu probačného a mediačného úradníka.

Obhajoba obžalovaného bola vyvrátená, resp. bolo potvrdené z dozorného denníka ako aj výsledkom probačného a mediačného úradníka, že obvinený v roku 2013 sa u neho nehlásil ani v jednom prípade, pritom bol obvinený riadne poučený o spôsobe a podmienkach výkonu ochranného dohľadu. Pokiaľ sa obžalovaný obhajuje, že mal záujem ochranný dohľad vykonávať na území N. republiky, kde sa zdržiaval, bol úradníkom upozornený, že takéto možnosť z prevzatia výkonu ochranného dohľadu justičnými orgánmi N. republiky neexistuje, nakoľko táto krajina nemá zriadený tento inštitút, tiež bolo zistené, že obžalovaný ani nemal platobné doklady. Ďalej bol usvedčený výpoveďami svedkyne L.. T. v prípravnom konaní, ako aj listinnými dôkazmi, ohľadom uloženia a výkonu ochranného dohľadu, z ktorých dôkazov v súhrne vyplýva, že vina obžalovaného v zmysle obžaloby bola nesporne preukázaná. Správne bolo aj jeho konanie kvalifikované ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i) Tr. zák., pretože sa dopustil závažného konania, ktorým maril výkon uloženého ochranného dohľadu. Odvolačný súd nezistil pochybenie ani vo výroku o treste, keď obžalovanému bol uložený súhrnný trest, nad rámec zrušeného výroku trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, bol tento sprísnený za teraz posudzovaný prečin dva mesiace, teda bol obžalovanému uložený len mierne sprísnený trest, a to trest súhrnný, v súlade s ust. § 42 ods. 1 Tr. zák., keď nebolo možné prehliadnúť skutočnosť, že u obžalovaného boli zistené dve priťažujúce okolnosti, žiadna poľahčujúca, a preto správne bol ukladaný trest za aplikácie ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. vo zvýšenej trestnej sadzbe na dolnej hranici o jednu tretinu za najprísnejší z trestných činov, podľa ktorého mu bol ukladaný trest, s prihliadnutím aj na skutočnosť, že v minulosti bol štrnásťkrát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť.

Uložený trest zodpovedá všetkým jeho zákonným hľadiskám pre rozhodovanie o druhu a výmere trestu v zmysle § 34 Tr. zák. a zodpovedá patrične aj požiadavkám individuálnej a generálnej prevencie, pritom nejde o trest nezákonný a neprimerane prísny.

Obžalovaný bol pre výkon trestu odňatia slobody správne zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin.

Vzhľadom k tomu, že odvolačný súd nezistil v napadnutom rozsudku a v konaní, ktoré mu predchádzalo žiadne pochybenie, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.